

Phẩm 46: VIỆC MA

Bấy giờ, Tuệ mạng Tu-bồ-đề bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn! Đức Phật đã ngợi khen, đã nói công đức của các thiện nam, thiện nữ phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác thực hành sáu pháp Ba-la-mật, thành tựu chúng sinh, thanh tịnh cõi nước Phật.

Bạch Đức Thế Tôn! Các thiện nam, thiện nữ cầu Phật đạo, có những trở ngại gì? Phật bảo Tu-bồ-đề:

–Biện tài thuyết giảng chẳng phát sinh ngay, phải biết đây là việc ma của Bồ-tát. Vì sao? Vì có Đại Bồ-tát lúc thực hành Bát-nhã ba-la-mật khó đầy đủ được sáu pháp Ba-la-mật, thế nên tài thuyết giảng chẳng phát sinh ngay, đó là việc ma của Bồ-tát.

Lại nữa, này Tu-bồ-đề! Biện tài thuyết giảng phát khởi gấp cũng là việc ma của Bồ-tát.

Vì sao? Vì Đại Bồ-tát thực hành sáu pháp Ba-la-mật ưa thích nói pháp. Thế nên biện tài thuyết giảng phát khởi gấp cũng là việc ma của Bồ-tát.

Lại nữa, này Tu-bồ-đề! Lúc biên chép kinh Bát-nhã ba-la-mật mà khinh lờn ngạo mạn, phải biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Lại nữa, này Tu-bồ-đề! Lúc biên chép kinh này mà cười đùa loạn tâm, phải biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Lại nữa, này Tu-bồ-đề! Lúc biên chép kinh này mà khinh cười, chẳng cung kính, phải biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Lại nữa, này Tu-bồ-đề! Lúc biên chép kinh này nếu tâm tán loạn bất định, phải biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Lại nữa, này Tu-bồ-đề! Lúc biên chép kinh này nếu mọi người chẳng hòa hợp, phải biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Lại nữa, này Tu-bồ-đề! Thiện nam, thiện nữ nào nghĩ rằng ta không được ý vị hay trong kinh, bèn bỏ đi, phải biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Lại nữa, này Tu-bồ-đề! Lúc thọ trì, đọc tụng, giảng nói, ghi nhớ mà khinh lờn, ngạo mạn, phải biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Lại nữa, này Tu-bồ-đề! Lúc thọ trì kinh này, lúc gần gũi, ghi nhớ, nếu cùng nhau ra dấu cười cợt, phải biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Lại nữa, này Tu-bồ-đề! Lúc thọ trì cho đến tu hành kinh này nếu khinh miệt lẫn nhau, phải biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Lại nữa, này Tu-bồ-đề! Lúc thọ trì cho đến ghi nhớ kinh này nếu tâm tán loạn, phải biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Lại nữa, này Tu-bồ-đề! Lúc thọ trì cho đến ghi nhớ Bát-nhã ba-la-mật mà tâm chẳng hòa hợp, phải biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Tu-bồ-đề thưa:

–Bạch Đức Thế Tôn! Như Đức Phật dạy rằng thiện nam, thiện nữ tự nghĩ ta không được ý vị hay trong kinh, bèn bỏ đi.

Bạch Đức Thế Tôn! Bồ-tát chẳng được ý vị hay trong kinh bèn bỏ đi?

Phật bảo Tu-bồ-đề:

–Bồ-tát này đời trước chẳng dày công thực hành sáu pháp Ba-la-mật, nên nghe nói Bát-nhã ba-la-mật liền nghĩ rằng ta chẳng ghi nhận Bát-nhã ba-la-mật, ta chẳng thanh tịnh, bèn đứng dậy bỏ đi.

Tu-bồ-đề thưa:

–Bạch Đức Thế Tôn! Vì sao Phật chẳng thọ ký cho người nghe Bát-nhã ba-la-mật đứng dậy bỏ đi?

Phật bảo Tu-bồ-đề:

–Nếu Bồ-tát chưa vào trong pháp vị thì chư Phật chẳng thọ ký Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Lại nữa, này Tu-bồ-đề! Nếu lúc nghe nói Bát-nhã ba-la-mật mà nghĩ rằng trong đây không có nói đến tên tôi, do đó mà tâm chẳng thanh tịnh, phải biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Tu-bồ-đề thưa:

–Vì sao trong Bát-nhã ba-la-mật sâu xa này chẳng nói tên của Bồ-tát ấy?

Đức Phật nói:

–Các Đức Phật chẳng nói tên Bồ-tát chưa được thọ ký.

Lại nữa, này Tu-bồ-đề! Lúc nghe Bát-nhã ba-la-mật mà nghĩ rằng trong đây không nói đến nơi sinh của tôi, người này không muốn nghe bèn đứng dậy rời pháp hội bỏ đi. Lúc người này đứng dậy, cứ mỗi niệm phải một kiếp tinh tấn cầu Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác trở lại.

Lại nữa, này Tu-bồ-đề! Bỏ Bát-nhã ba-la-mật mà học các kinh khác, Bồ-tát này không thể nào đến được Nhất thiết chủng trí, đây là bỏ gốc mà níu nhánh lá, phải biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Tu-bồ-đề thưa:

–Bạch Đức Thế Tôn! Các kinh nào mà thiện nam, thiện nữ học theo chẳng thể nào đến được Nhất thiết chủng trí?

Phật bảo Tu-bồ-đề:

–Đó là các kinh hàng Thanh văn thực hành. Như là bốn Niệm xứ, bốn Chánh cần, bốn Như ý túc, năm Căn, năm Lực, bảy Giác chi, tám Thánh đạo, các môn không, vô tướng, vô tác, giải thoát. Các thiện nam, thiện nữ trụ trong các pháp trên đây được quả Tu-đà-hoàn, quả Tư-đà-hàm, quả, A-na-hàm, quả A-la-hán, đây là chỗ của hàng Thanh văn đi, không thể đến được Nhất thiết chủng trí.

Này Tu-bồ-đề! Từ Bát-nhã ba-la-mật sinh ra các Đại Bồ-tát, thành tựu pháp thế gian và xuất thế gian. Lúc học Bát-nhã ba-la-mật, Đại Bồ-tát cũng học pháp thế gian và xuất thế gian.

Này Tu-bồ-đề! Ví như con chó chẳng theo chủ nhà để đòi ăn mà theo gã phục vụ. Cũng vậy, đời sau có thiện nam, thiện nữ bỏ Bát-nhã ba-la-mật sâu xa cội gốc, lại chấp theo kinh pháp nhánh lá là sở hành của Thanh văn, Bích-chi-phật, phải biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Lại nữa, này Tu-bồ-đề! Như có người muốn thấy voi, được voi rồi lại nhìn dấu chân voi, theo ý ông thì kẻ đó có khôn khéo chăng?

–Bạch Đức Thế Tôn! Người ấy chẳng khôn khéo.

–Cũng vậy, này Tu-bồ-đề! Thiện nam, thiện nữ cầu Phật đạo được Bát-nhã ba-la-mật sâu xa lại bỏ đi, cầu lấy kinh pháp sở hành của Thanh văn, Bích-chi-phật, phải biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Tu-bồ-đề! Như có người muốn thấy biển lớn trở lại tìm nước đọng ở dấu chân trâu mà nghĩ rằng nước biển lớn có bằng nước dấu chân trâu chăng? Ý ông nghĩ sao? Người ấy có khôn khéo chăng?

–Bạch Đức Thế Tôn! Người ấy chẳng khôn khéo.

–Cũng vậy, này Tu-bồ-đề! Đời sau có thiện nam, thiện nữ cầu Phật đạo, được Bát-nhã ba-la-mật sâu xa lại bỏ đi, cầu lấy kinh pháp sở hành của Thanh văn, Bích-chi-phật, phải biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Tu-bồ-đề! Như chàng họa sĩ, định vẽ cung điện huy hoàng của Thiên đế mà lại vẽ cung điện nhật nguyệt. Ý ông nghĩ sao? Người họa sĩ này có khôn khéo chăng?

–Bạch Đức Thế Tôn! Người họa sĩ này chẳng khôn khéo.

–Này Tu-bồ-đề! Cũng vậy, đời sau có thiện nam, thiện nữ phước đức mỏng cầu Phật đạo, được Bát-nhã ba-la-mật sâu xa này lại bỏ đi, cầu lấy kinh sở hành của hàng Thanh văn, Bích-chi-phật, phải biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Lại nữa, này Tu-bồ-đề! Như có người muốn thấy Chuyển luân thánh vương, được gặp mà chẳng biết, về sau thấy các Tiểu quốc vương cho rằng không khác gì Chuyển luân thánh vương. Ý ông nghĩ sao? Người này có khôn khéo chăng?

–Bạch Đức Thế Tôn! Người này chẳng khôn khéo.

–Này Tu-bồ-đề! Cũng như vậy, đời sau có thiện nam, thiện nữ phước đức mỏng cầu Phật đạo, được Bát-nhã ba-la-mật sâu xa này lại bỏ đi, cầu lấy kinh tu hành của hàng Thanh văn, Bích-chi-phật, phải biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Lại nữa, này Tu-bồ-đề! Như có người đang đói, bỏ cơm nóng ngon, lại ăn cơm thiu lâu ngày. Ý ông nghĩ sao? Người đói này có khôn ngoan chăng?

–Bạch Đức Thế Tôn! Người đói này chẳng khôn ngoan tí nào.

–Cũng vậy, này Tu-bồ-đề! Đời sau có thiện nam, thiện nữ cầu Phật đạo, được nghe Bát-nhã ba-la-mật sâu xa này lại bỏ đi, lấy kinh tu hành của hàng Thanh văn, Bích-chi-phật để cầu được Nhất thiết chủng trí, phải biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Lại nữa, này Tu-bồ-đề! Như người được châu ma-ni vô giá, lại đem sánh với châu thủy tinh. Ý ông nghĩ sao? Người này có khôn ngoan chăng?

–Bạch Đức Thế Tôn! Người này chẳng khôn ngoan.

–Cũng vậy, này Tu-bồ-đề! Đời sau có thiện nam, thiện nữ cầu Phật đạo, được nghe Bát-nhã ba-la-mật sâu xa này lại bỏ đi, lấy các kinh sở hành của Thanh văn, Bích-chi-phật để cầu được Nhất thiết chủng trí, phải biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Lại nữa, này Tu-bồ-đề! Các thiện nam, thiện nữ ấy lúc biên chép Bát-nhã ba-la-mật này ưa nói những việc chẳng đúng pháp, biên chép Bát-nhã ba-la-mật sâu xa này chẳng thành. Thế nào là ưa nói những việc chẳng đúng pháp? Đó là ưa nói sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp. Ưa nói trì giới, các thiền, các định, ưa nói sáu pháp Ba-la-mật, ưa nói bốn Niệm xứ cho đến Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Vì sao? Này Tu-bồ-đề! Vì trong Bát-nhã ba-la-mật này không có tướng ưa nói.

Này Tu-bồ-đề! Bát-nhã ba-la-mật là tướng chẳng thể nghĩ bàn, là tướng bất sinh, bất diệt, bất cấu, bất loạn, bất tán. Bát-nhã ba-la-mật là tướng không nói, không dạy, không lời, không nghĩa. Bát-nhã ba-la-mật là tướng không thật có.

Vì sao? Vì trong Bát-nhã ba-la-mật không có tất cả các pháp ấy.

Này Tu-bồ-đề! Nếu có thiện nam, thiện nữ cầu Phật đạo, lúc biên chép kinh Bát-nhã ba-la-mật này mà tâm tán loạn duyên theo các pháp ấy, phải biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Tu-bồ-đề thưa:

–Bạch Đức Thế Tôn! Bát-nhã ba-la-mật này có biên chép được chăng?

Phật bảo Tu-bồ-đề:

–Không biên chép được. Vì sao? Vì Bát-nhã ba-la-mật tự tánh không. Vì Thiên-na Bát-nhã ba-la-mật cho đến Nhất thiết chủng trí tự tánh không. Tự tánh đã không thì chẳng gọi là pháp, không pháp chẳng thể biên chép được không pháp.

Này Tu-bồ-đề! Nếu thiện nam, thiện nữ cầu đạo Bồ-tát, nghĩ rằng không pháp là Bát-nhã ba-la-mật sâu xa, phải biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Tu-bồ-đề thưa:

–Bạch Đức Thế Tôn! Thiện nam, thiện nữ cầu đạo Bồ-đề, dùng văn tự để biên chép Bát-nhã ba-la-mật, tự nghĩ rằng mình biên chép Bát-nhã ba-la-mật, dùng chữ biên dịch Bát-nhã ba-la-mật, phải biết cũng là việc ma của Bồ-tát.

Vì sao? Bạch Đức Thế Tôn! Vì Bát-nhã ba-la-mật này không có văn tự, Thiên định ba-la-mật cho đến Bồ thí ba-la-mật không có văn tự, sắc, thọ, tưởng, hành, thức cho đến Nhất thiết chủng trí không có văn tự.

Bạch Đức Thế Tôn! Nếu chấp không văn tự là Bát-nhã ba-la-mật cho đến chấp không văn tự là Nhất thiết chủng trí, cũng là việc ma của Bồ-tát.

Như biên chép, đọc tụng, giảng nói, ghi nhớ, tu hành đúng như lời dạy cũng giống như vậy.

Phật bảo Tu-bồ-đề:

–Thiện nam, thiện nữ cầu Phật đạo, lúc biên chép Bát-nhã ba-la-mật này mà tưởng nhớ cõi nước, thành ấp, phương hướng, nghe hủy báng thầy mình mà nghĩ đến cha mẹ, anh em, chị em, bà con, nghĩ đến kẻ cướp, nam nữ, nghĩ đến những việc khác như vậy sẽ bị ác ma xúi giục nghĩ nhớ thêm, phá hư việc biên chép Bát-nhã ba-la-mật, phá hư việc đọc tụng, giảng nói, ghi nhớ, tu hành Bát-nhã ba-la-mật. Phải biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Lại nữa, này Tu-bồ-đề! Thiện nam, thiện nữ cầu Phật đạo, lúc biên chép cho đến lúc tu hành Bát-nhã ba-la-mật này mà ham muốn danh dự, cung kính, lợi lộc thì không thể hoàn thành công việc biên chép cho đến tu hành Bát-nhã ba-la-mật. Phải biết đó cũng là việc ma của Bồ-tát.

Lại nữa, này Tu-bồ-đề! Lúc thiện nam, thiện nữ cầu Phật đạo, biên chép cho đến tu hành Bát-nhã ba-la-mật, ác ma tìm phương tiện đem những bộ kinh sâu xa khác đến tặng cho. Người có năng lực phương tiện chẳng nên ham muốn những kinh sâu xa khác của ác ma đem đến vì các kinh ấy không đưa người đến Nhất thiết chủng trí.

Kẻ không đủ năng lực phương tiện, nghe nói các kinh sâu xa khác bèn bỏ Bát-nhã ba-la-mật sâu xa này. Trong Bát-nhã ba-la-mật sâu xa này Đức Phật có giảng dạy nhiều đạo phương tiện của Đại Bồ-tát. Đại Bồ-tát nên tìm ở trong đây. Nếu thiện nam, thiện nữ cầu đạo Bồ-tát mà bỏ Bát-nhã ba-la-mật sâu xa này, lại cầu phương tiện ở các kinh sâu xa của Thanh văn, Bích-chi-phật, phải biết đó cũng là việc ma của Bồ-tát.

